

မိုးဝင်းမြင့်

မိုး တောရယ်ဦး

မျက်စင်ပိုးဝင်

အခန်း

၁

နှစ်သက်ဖွယ်ရာ

ဧရာဝတီမြစ်ကြီးသည်ကား မြန်မာပြည်သားတို့၏အကျိုးကို နှစ်သက်
ပေါင်းများစွာသယ်ပိုးရင်း စီးဆင်းလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ များစွာ
ငြာမြင့်နေပြီ...

မြစ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသည့် လေရူးသုန်သုန်က တာရာပွကြီး၏
အဝတ်အစားများကိုလေထဲလွင့်ပါသွားအောင် ဆော့ကစားလျက်ရှိသည်..

ထိုရှခင်းကို ငေးမောရင်း
တာရာပွကြီးရင်ထဲ
အတိုင်းမသိ ဝီတိကို
ခံစားနေရ၏..

မြစ်ကမ်းပါးတွင်ရပ်၍ အင်းဝမြို့ဘက်သို့
မျောကြည့်လိုက်သည့် ရွှေးမြန်မာဘုရင်တို့၏
နန်းစိုက်မြို့ကြာ ချုံနှံ ယဝဇာတ်ပေါင်းတို့ဖုံးလွှမ်း
လျက်.....

အင်းဝကောင်းစားစဉ်အခါက လှေသဘင်ပွဲအမျိုးမျိုးကိုလည်း ကျင်းပခဲ့ကြလိမ့်မည်...
ဘုရင်ထီးနန်းအဆက်ဆက် ပျက်သုဉ်းခဲ့သော်လည်း ဧရာဝတီကားမတုန်လှုပ်စိုးမြဲ.....

ထိုသို့...
စဉ်းစားရင်း...
တာရာပူကြီး...
အနိစ္စနှင့်...
သင်္ခါရ
တရားကို
ပင်...ဆင်ခြင်
မိသေး၏...

နယ်ပိုင်မင်း...
ခင်ဗျာ... နေ့မမြင့်မီ
ခရီးဆက်သင့်ကြောင်း
ပါ...

အိမ်း...
ဆက်ကြတာ
ပေါ့...

ဘိလစ်စာရေး မောင်ဘိုးဆင်နှင့် အစေခံရန်ကနား
တို့... ရိုရိုသေသေ လာရောက်လျှောက်တင်ကြမှ...
ဗာရာပွဏ္ဏိ တာဝန်ကို သတိရ၏...

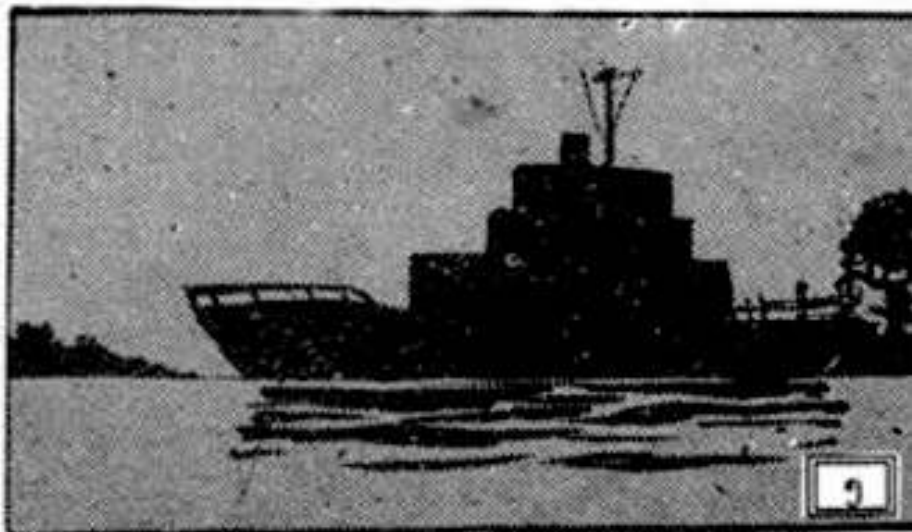
တပည့်အစေခံတို့နှင့်အတူ သဘောဆီ
ပြန်လျှောက်လာခဲ့၏...

နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်မင်း ဘာရာဗွကြီး
အစိုးရသဘောပေါ်ပြန်တက်ခဲ့သည်..

အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများဖြင့်.. ခမ်းနားစွာ
ပြင်ဆင်ထားသည်ဖို့.. အများက ထိုသဘော
ကြီးကို အိမ်သဘောဟုပင်ခေါ်ဆိုကြလေသည်..

ပွဲကြီးက ကုန်းပတ်ပေါ်မှ လှော်ကုလားထိုင်တွင် နေကြကုန်သော်လည်း
 လိုက်ရင်... သဘောကွဲထွက်ခွာဖို့အမိန့်ပေး လိုက်၏။

ဆလင်ကုလား နှင့် သဘောကွဲသားတို့ အလုပ်ရှုပ်သွားကြ၏။

နယ်ပိုင်မင်း ပွဲကြီး... သူ၏
 ဆေးတံကို အားပါးတရ
 ဖွာရှိုက်လိုက်စဉ်မှာပင်...
 မီးခိုးငွေ့တို့ ထွက်လာသည်မှာ

သဘောကွဲခေါင်းတိုင်နှင့် အပြိုင်
 ပင်... ဖြစ်တော့၏...

မကြီး ဘွဲ့ရပြီးနောက်.. အိုင်စီအက်(စ်)စာမေးပွဲဖြေကာ အုပ်ချုပ်ရေးဘက်သို့..
ဝင်ခဲ့၏.. မြို့အုပ် မြို့ပြိုင်မင်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး နယ်ပိုင် အဖြစ်
ရာထူးတက်ခဲ့သည်..

အခုတော့ မကြီး က
ကိုလိုနီ ယန္တရားထဲမှ ..
အရေးပါသော မူလီ
တစ်လုံး ဖြစ်နေချေပြီ..

အခုလို တာဝန်နှင့် ခရီးထွက်လာရတော့ မန္တလေးတွင် ကျန်ခဲ့သည့် ချစ်ရေး
မာရီယာဘထွားကို သတိရမိ လွမ်းဆွတ်မိလေ၏.. ရာဇဝတ်ဝန်ထောက်
ဦးဘထွား၏ သမီး မာရီယာဘထွားမှာ ကွန်မဏ္ဍေကျောင်းထွက်ပီသစွာ ဆိုရှယ်
ကျလွန်းသည့်.. မိန်းမချောတစ်ယောက် ဖြစ်သည်..

မြို့ပြိုင် ဖြစ်စမှာပင်... ပါတီပွဲတစ်ခုတွင် ဆုံခဲ့ပြီး ပွဲကြီး က
အသေအလံ ဝိုးပန်းယူခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်၏ ..အိုင်စီအက်(စ်)
တွေ...ဈေးကောင်းလှသဖြင့်...သမက်ဖမ်းချင်သည့်သူဌေး
ကြီးများကို ရှောင်ကာ..

ရာဇဝတ် ဝန်ထောက် ဦးဘထွားကို ..ယောက္ခမတော်နဲ့ခြင်းဖြစ်သည်..

နီးအကြောင်းတွေးမိ
 တော့...မာရီယာ၏
 အပြုအစု အယုအယများ
 ကို...သတိရပြီး သွေးများ
 ဆူပွက်လာခဲ့၏...

မာရီယာကို လွမ်းဆွတ်စိတ်တို့... ခန်းသိမ်းသွားအောင် တစ်ခုခု
 လုပ်နေရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး...

ရန်ကုန်
 ငါ့ရဲ့ ထုလက်စ
 စကျင်ကျောက်နဲ့
 ကိရိယာတွေ
 ယူခွဲ။

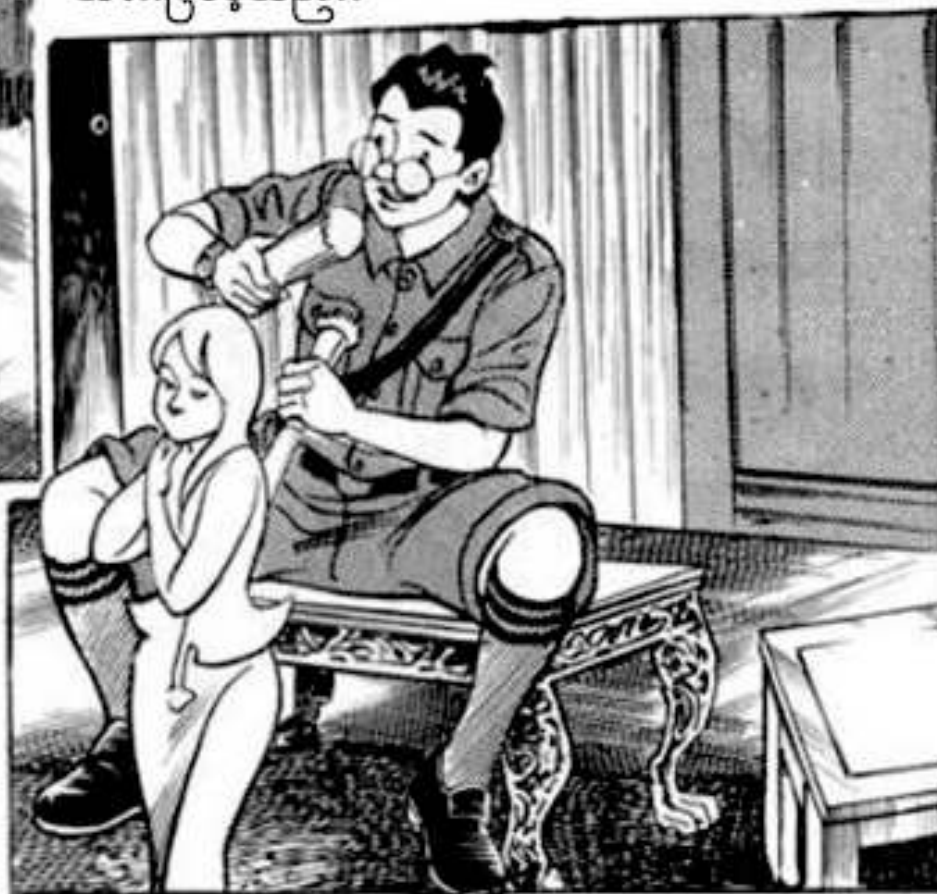

ရက်သား...

နယ်ပိုင်မင်း ပွဲကြီး က ကျောက်စစ်ပန်းပုထုခြင်း အတတ်ကိုလည်း ဝါသနာထုံသေး၏

ခုလိုသဘောပေါ်မှာတော့ သူ့ကိုယ်ပိုင် အချိန် များ
သာ...ဖြစ်ခဲ့သည်..

ရန်ကုန် လာချပေး
သော ယမင်း ရုပ်ပုံ
ပေါ်စပြုနေပြီ ဖြစ်သည့်
စကျင်ကျောက်တုံးနှင့်
ပစ္စည်းကိရိယာ များကို
ကောက်ကိုင်လိုက်၏..
အခွန်တော်ကောက်မည့်
လက်များက ကျောက်
ဆစ်ရုပ်ထုမည့် လက်များ
အဖြစ် ပြောင်းလဲသွား
တော့သည်... ..

ညနေစောင်းလောက်တွင်
ကျွဲခြံရွာသို့ရောက်ခဲ့သည်။

ဦးစွာ...ရောက်ရှိလာသည်က ကျွဲခြံရွာသူကြီး မဟုတ်သလို ဆယ်အိမ်ခေါင်လည်း
မဟုတ်... ရွာထဲက ကလေးအပေါင်းသာဖြစ်၏။

သဘောကိုဝင်းအို
ကြည့်ရှုရင်း ကလေး
တို့ ဘာသာဘာဝ
ပျော်ရွှင်ဖြူတူးနေ
ကြကုန်၏...

ကလေးတွေ
ပျော်နေ
သလောက်
လူကြီးတွေ
ခေါင်းမီး
တောက်နေခဲ့
ပြီ...

ခွေးအူသံလို ပြည်သံကြားလိုက်သည့်နှင့် တစ်ရွာလုံး ယောက်ယက်လှုပ်ရှားသွား၏..
အချိန်က လူ့ခွန်တောင်ဆောင်ရမည့်အချိန်ပဲမဟုတ်လား..

ငွေရှိသူတို့အဖို့ မထောင်းသာလှသော်လည်း
ဦးညွှတ်စိ တစ်ယောက် ခေါင်းမီးတောက်နေခဲ့ပြီ

အရွယ်ရောက်ပြီး
အခွန်ဆောင်ရမည့်
သားသမီးက..
သုံးယောက်သာရှိ
သေးသော်လည်း..

နှစ်ဖက်မိဘလေးယောက်
တာဝန်ကလည်း..ညွှတ်စိ
တာဝန်ပဲဖြစ်ချေသည်..

ဘယ်နှယ်
လုပ်ကြမတုန်း
မိဘေး

ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ
မရှိပြီတာ ရှာကြပေးရမှာ
ပေါ့ နွားနှစ်ကောင် သာ
ချစ်တီးဆီ ပို့လိုက် ..

ဟူး...ကျွန်
အချုပ်ထံသွားနေတာပဲ
ကောင်းမယ်ထင်တယ်
မိဘေးရယ်..ဒါမှ ညည်း
လည်း... ထပ်မမွေး
တော့မှာ..

ဒါများ ..လွယ်
လွယ်လေး ရှင်ကျန်မ
အနားမှာ မအိပ်ဘဲ..
နွားတင်းကုပ်မှာ
အိပ်ပေါ့..

မိဘေး စကားက ညှစ်စီ ကို ဒေါသထွက်သွားစေကာ နားရင်းတစ်ချက် ပိတ်တီး ပစ်လိုက်တော့၏..နောက်တော့..ချစ်တီးထံ..နွားပေါင်ဖို့ တံထက်မှပြေးဆင်း ခဲ့တော့သည်..

ညှစ်စီ တင် အရူး
မီးပိုင်းနေသည့်
လား..မဟုတ်ပါ
အခြား ..သူများ
လည်း..အပြေး
အလွှား..ချေး
ငှားဖို့ ရွှေ
ထွက်ကြ၏ ..

ရွာသူရွာသား
အားလုံး..နွားဆွဲ
လာသူ..ကြက်
ပိုက်လာသူ
ဝက်ခေါ်လာသူ
တို့နှင့်..ချစ်တီး
အိမ်သို့ ရောက်
ကုန်ကြ၏..

အရက်ပုန်းရောင်းသော ဖိအားတင် တစ်ယောက်
အသင့်တုန်းထားသော ကျင်းထဲသို့ ပုလင်းများစီထည့်
ကာ ခြေရာလက်ရာဖျောက်လေသလို..

ဘိန်းရောင်းသည့် တရုတ်အဖွဲ့နိမ့်သည့် ဘိန်းထုပ်များကို
ခြင်းတစ်လုံးတည်း စုထည့်ပြီး ခြံထဲက အပင်တွင် အသင့်
ဆင်ထားသည့် စက်သီးကြိုးနှင့် ဆွဲတင်၍.. အပင်ထိပ်
ဖျားတွင် ဖွက်(ပြက်)နေသည်..

ဟ..ဘာတွေ
လိုက်လို့ပြေး
နေတာလဲ..

၁၀၉.၁၁၀ နာမည်
စာရင်းပေါက်ထားဖူး
သည့်.. ငပွေးနှင့်
ခေါ်ကြီးတို့လည်း
အမင်းခံရမည်စိုး၍
ရွာနောက်ဖေးတော
ထဲ... ဝင်းပြေးကြပြီ..

နယ်ပိုင် ဝန်ထောက်မင်း ပွဲကြီး ကား အေးအေးဆေးဆေး ယမင်းရုပ်ကို ကော်ပတ်စားလိုက် အဝတ်နှင့်ပွတ်လိုက် လုပ်ရင်း အသက်သွင်းလျက်ရှိ၏....

ဘိလပ်စာရေး မောင်ဖိုးထင် ယူတာမောင်ခင်တို့ သဘော ပေါ်တွင် အရေးပေါ်ရုံးဖွင့်ဖို့ ပြင်ဆင်လျက် ရှိ၏..

ကျွန်တို့သင်္ကြီး ဦးဖိုးကျော် ဆယ်အိမ်ခေါင်းမောင်ပွ တို့ စာရင်းစာအုပ်များပိုက်၍..

ခပ်သွက်သွက် ပြေးလာနေချေပြီ..

ရွာသားတွေက
သူကြီးထက်
နယ်ပိုင်ကို ပို
ကြောက်ကြ၏။

ကြောက်ကြပေမှာပေါ့၊ နယ်ပိုင်မင်းတန်ခိုးက ထက်လှပေသလို...ရွာသားတွေ မပြောနှင့်...
ဆယ်အိမ်ခေါင်း **မောင်လှ** ပင် မယားကို နားကပ်ချွတ်၍ ပေါင်ခိုင်းပြီး အစိုးရသဘောဆီ
လိုက်လာရန် မှာခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် မယားနားကပ် ချွတ်သူချွတ်

ကလေးကို ခမံအဖြစ် ..ခွဲ
ပေးထားသည့် လက်ကောက်
ကို..ဖြုတ်လိုဖြုတ်နှင့် ..အဆင်
ပြေသလိုလုပ်ရင်း..ချစ်တီး
ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာ
ဖို့..ပိုင်းဝန်း ထောက်ပံ့ကြ
ကုန်၏...

သူကြီးဦးဖိုးကျော် နှင့် ဆယ်အိမ်ခေါင်း
မောင်လှ တို့ သဘော ပေါ်သို့...
ကုပ်ကုပ်လေး တက်လာကြပြီ..

နယ်ပိုင်မင်းကို ဦးညွတ်ဝင်ထား ခစားလိုက်
ကြ၏..

ဘယ်မလ
သူကြီး...လူ့ခွန်
ဆောင်မယ့်..
ရွာသားတွေ..

သူကြီးက..
ပျာသာ လောက်တော့
တော့ မမို့..
နယ်ပိုင်
အရှောင်နှင့်..
ပါးပြောင်ချင်
ယောင်..ဆောင်
နေသည့်
အကောင်
မဟုတ်လား..

ပျာသာခတ်မနေစမ်း
ပါနဲ့ ပျာသာ ရာ... ခုမှ
ချစ်တီးအိမ်မှာ ပေါင်ကြ
ကြတုန်း..အချိန်တန်တော့
လာလိမ့်မပေါ့..

ဒီစကားကိုတော့
နယ်ပိုင်မင်း စိတ်
ဝင်စားသွား၏

ဘာလဲ သူကြီး
ရွာသူရွာသားတွေ
အဆင်မပြေကြဘူးလို့
ပြောတာလား

ဟုတ်ပါတယ် နယ်ပိုင်မင်း
စပါးဈေးကတော့ကျ မိုးကခေါင်
လှူခွန်တော်ကထတက်..ချစ်စီး
အတိုးကနှိပ်စက်နဲ့ ဘယ်
အဆင်ပြေပါမလဲ..

သူကြီး အပြောကို
နယ်ပိုင်မင်းက ခွဲခြမ်း
စိတ်ဖြာသုံးသပ်၏..

လှူခွန်တော်
ငါးကျပ်ကို ဒီလောက်
ခက်ခဲနေပြီတယ်
ပေါ့..

ဟုတ်ပါ
တယ်..

အင်း...တယ်ခက်သကိုး သူကြီးရဲ့သို့ပေသည့်...ဒါက
အစိုးရ ဘဏ္ဍာတော် ကိစ္စ မဟုတ်လား အခွန်ဆိုတာ
မြန်မာမင်း လက်ထက်ကလည်း ပေးဆောင်ရတာပဲလေ
ဒါ အခွန်ထမ်း ပြည်သူတွေရဲ့ တာဝန်ပဲ...

အခွန်ထမ်း ပြည်သူက တာဝန်ကျေမယ့်
ဘိလပ်အစိုးရဘက်က ကျုပ်တို့ရွာအတွက်..
စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းဆောက်ပေးခဲ့
သလား...ဆေးသမားမပြောနဲ့ ..ဆေးစပ်တဲ့သူ
တစ်ယောက်..ပို့ပေးဖူးသလား..ရင်ရွာကို
ဓားပြလာတိုက်တော့..

ပုလိပ်အဖွဲ့လာ ကာကွယ်
ပေးသလား...ကိုင်း...ဘိလပ်
က...ဂျော့ဘုရင်ကြီး ကိုယ်စား
ဖြေပါဦး နယ်ပိုင်မင်း..

အောင်မယ်
သူကြီးကများ
မခန့်လေးစားနဲ့
သူကြီးရာထူးက
ပြုတ်သွားခွင့်
သလား...